

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Posudek oponenta bakalářské práce z Historie

Autor: František Alex Korecký

Název práce a bibliografické údaje: Statky Jana Pálffyho v Čechách a jejich proměna v letech 1918-1945, 110 stran rkp.

Autor posudku: prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.

A) Posouzení obsahu

Definice cílů práce, stanovení výzkumných otázek	výborně
Metodologie práce	velmi dobře
Koncepce a struktura práce	výborně
Práce s prameny	výborně
Schopnost analýzy, interpretace a kritického myšlení	velmi dobře
Invenčnost a původnost	výborně

Pokud je potřeba, zejména v případě hodnocení „neprospěl“ doplňte hodnocení psaným komentářem:

Klikněte sem a zadejte text.

B) Posouzení formálních náležitostí

Seznam pramenů a literatury, práce s literaturou	výborně
Poznámkový aparát	výborně
Formální struktura práce	výborně
Stylistická a jazyková úroveň	velmi dobře
Přílohy (pokud jsou)	výborně

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Pokud je potřeba, zejména v případě hodnocení „neprospěl“ doplňte hodnocení psaným komentářem: Práce založena zejména na studiu archivních pramenů a odborné literatury. Občas drobné chyby ve stylistice.

[Klikněte sem a zadejte text.](#)

C) Celkové zhodnocení

1) Celkové shrnutí (povinné, alespoň 500 znaků)

Autor si vybral vhodné téma, dějiny aristokracie v meziválečném období jsou sice postupně zpracovávány, zůstává však řada bílých míst. Jedním z nich je též osud rodiny Pálffy v Čechách v meziválečném období a během druhé světové války. Jak sám uvádí, „na konkrétním a lokálním případě se tak práce snaží ukázat proces (aplikace pozemkové reformy – pozn. VH), probíhající v různé podobě a v podobném období i v ostatních zemích.“ Problematiku autor v první části vhodně zasazuje do širších souvislostí, v dalších dvou se již věnuje rodině Pálffy a jejím velkostatkům. K velkým pozemkovým vlastníkům autor přistupuje velmi kriticky, uvádí např., že velkostatky byly „feudálním přežitkem (s. 13).“ Současně tvrdí, že cílem reformy nebylo latifundia zlikvidovat, protože si strůjci reformy uvědomovali jejich důležitost. Měla tedy být reforma provedena radikálněji? Na druhou stranu lze souhlasit s Koreckého pojetím národnostního aspektu reformy, když ho připouští především v oblasti zbytkových statků (s. 30). V částech druhé a třetí autor charakterizuje jednotlivé velkostatky (původně 3, později jen 2), popisuje vztah rodiny Pálffy k nim a dále analyzuje průběh pozemkové reformy. Konstatuje, že rodina nechtěla dobrovolně odstoupit téměř žádnou půdu, není však jasné, zda totéž platilo pro půdu propachtovanou. V těchto případech vlastníci bývali vstřícnější. Velmi detailně se pak na základě studia pramenů v národním archivu věnuje vyjednávání o konkrétním rozsahu reformy, do nějž SPÚ vstoupil s požadavkem na 40 % rozlohy velkostatku Březnice. Jak je z textu patrné, Pálffyové upřednostňovali Březnici před velkostatkem Merklín, kde byli ochotni vyjít SPÚ více vstříc. Potvrzuje tak, že i zde majitelé volili postup srovnatelný s ostatními velkostatkáři (Schwazenberg, Liechtenstein apod.), tj. zvolili priority a nakonec našli se státem v tzv. generální dohodě společnou řeč. Pozoruhodné přitom je, že nakonec reforma postihla oba velkostatky ve srovnatelné míře. Z textu ovšem není úplně jasné, proč tomu tak bylo. Dále

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

také není jasné, jak byla generální dohoda revidována v průběhu třicátých let. Podařilo se Pálffyům udržet další majetek (autor uvádí, že obce nejevily zájem o původně dohodnutý převod půdy, což opět potvrzení obecnější tendence)? Tyto tendence autor sice sleduje, avšak jen do roku 1935 (nemluvě o v názvu slibovaném roku 1945). Práce je výsledkem značného výzkumného nasazení. Přináší cenné informace, byť místy je zřejmé, že se autor nechal strhnout k prezentaci zbytečných detailů, čímž trpí přehlednost díla. Po stránce jazykové a technické práce vykazuje jen drobné nedostatky, např. v názvu kapitoly 1. 1 : „situace před Pozemkovou (Sic!) reformou...“ (s. 11).

2) Případně navrhovaná témata či otázky k obhajobě

Lze katolickou církev považovat za jednoho vlastníka půdy (s. 14)? Vystupovala jako jeden aktér?

3) Závěrečné doporučení

Práci **doporučuji** k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **výborně**

V Praze, dne 20. 5. 2024

Podpis prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.